

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-306/99 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Banque internationale pour l'Afrique occidentale SA (BIAO) κατά Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg ⁽¹⁾

(«Τετάρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ — Ετήσιοι λογαριασμοί ορισμένων μορφών εταιριών — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να ερμηνεύσει το κοινοτικό δίκαιο σε τομέα όπου αυτό δεν είναι άμεσα εφαρμοστέο — Προβλέψεις για τον κίνδυνο από παροχή εγγυήσεων πιστώσεων — Συνεκτίμηση της ατομικής καταστάσεως του οφειλέτη και του κράτους όπου αυτός είναι εγκατεστημένος — Ημερομηνία κατά την οποία ο κίνδυνος πρέπει ή μπορεί να αποτιμηθεί και να εγγραφεί στον ισολογισμό»)

(2003/C 44/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-306/99, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Banque internationale pour l'Afrique occidentale SA (BIAO) και Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της τετάρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, που βασίζεται στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric και S. von

Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η δεύτερη και η τρίτη ομάδα ερωτημάτων του παραπέμποντος δικαστηρίου, που αφορούν την ερμηνεία της τετάρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, που βασίζεται στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, υποβλήθηκαν παραδεκώς.
- 2) Η τετάρτη οδηγία 78/660 δεν αποκλείει την εγγραφή στο παθητικό του ισολογισμού, με βάση το άρθρο της 20, παράγραφος 1, προβλέψεως που αποσκοπεί στην κάλυψη ενδεχομένων ζημιών ή απαιτήσεων τρίτων που απορρέουν από υποχρέωση η οποία εμφανίζεται σε συνέχεια του ισολογισμού βάσει του άρθρου 14 της ίδιας οδηγίας, εφόσον η εν λόγω ζημία ή οι απαιτήσεις τρίτων μπορούν να χαρακτηριστούν, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, ως «πιθανές ή βέβαιες». Το άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της ίδιας οδηγίας δεν αποκλείει το ενδεχόμενο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση των αρχών της συνέσεως και της πιστής απεικονίσεως της περιουσίας, ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος αποτιμήσεως να συνίσταται στη συνολική εκτίμηση όλων των στοιχείων που ασκούν επιρροή.
- 3) Υπό τις συνθήκες που χαρακτηρίζουν τη διαφορά που αποτελεί αντικείμενο της κυρίας δίκης, η εξόφληση της οφειλής από πίστωση, η οποία έλαβε χώρα μετά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού (η οποία αποτελεί την ορθή βάση για την αποτίμηση των στοιχείων του ισολογισμού), δεν συνιστά γεγονός που επιβάλλει την εκ νέου αναδρομική αποτίμηση της αξίας της εμφανιζομένης στο παθητικό του ισολογισμού προβλέψεως που αφορά την εν λόγω πίστωση. Ωστόσο, η αρχή της πιστής απεικονίσεως της περιουσίας επιβάλλει να γίνεται μνεία στους ετήσιους λογαριασμούς της εξαλείψεως του κινδύνου στον οποίο αντιστοιχεί η εν λόγω πρόβλεψη.

(1) ΕΕ C 333 της 20.11.1999.